

Om der saa eventuelt skulde være foregrebet et eller andet, hvis Rigsdagen — hvad jeg imidlertid ikke tror — skulde træffe Beslutning om, at det nye Garnisonssygehus skal ind under Rigshospitalet, ja, det kan jeg ikke garantere for. Det er jo ikke store Ting, man har stillet op med Hensyn til, hvad der i det hele taget skal forandres, for saa vidt det nye Garnisonssygehus skulde lægges ind under Rigshospitalet, jeg tror, det er et Beløb af ca. 69 000 Kr. man regner med. Men de 135 000 Kr. skal gaa til det, jeg her har nævnt, og Militærhospitalet er altsaa færdigt, naar de 135 000 Kr. bliver bevilget.

Ingen kan vel efter de Bemærkninger, jeg nu har fremsat, være i Tvivl om min Mening med Hensyn til Anvendelsen af dette Hospital: jeg mener, at det i alle Henseender vil være den bedste og den billigste Ordning, om det bliver benyttet som Militærhospital, saaledes at vi samler alt, hvad vi har af syge fra Hær og Flaade, ude paa dette Garnisonssygehus og derigennem faar en samlet Administration i Stedet for, at vi ellers skal have Administration 4—5 forskellige Steder.

Med Hensyn til de Sygehuse, der er nævnt i Roskilde og Helsingør og for Resten ogsaa i andre Garnisonsbyer, hvor man har en lille Garnison liggende, skal mine Bestræbelser gaa i Retning af at faa truffet Aftale med de paagældende Kommunalbestyrelser om, at de syge indenfor de forskellige Garnisoner kan blive indlagt paa de almindelige Sygehuse; saa kan man ved Kasernerne derude have smaa Infrimerier. Der er ingen Tvivl om, at det vil være den billigste Ordning i Stedet for at have et Sygehus med selvstændig Administration i hver Garnison; i længere Perioder, ja, næsten hele Vinteren igennem er der jo i alt Fald meget faa Patienter paa disse militære Sygehuse. Ogsaa med Hensyn til Garnisonerne i Helsingør og Roskilde maa vi gennem Forhandling se at faa en Overenskomst med Kommunalbestyrelserne i de paagældende Byer om en lignende Ordning som den, vi har f. Eks. med Slagelse, hvor jeg i øvrigt tror vor højtærede Formand var Borgmester, da vi i sin Tid forhandlede om Sagen. Jeg tror, det er den Vej, vi skal gaa med Hensyn til Sygehusspørgsmaalet, i alt Fald i en Del af Garnisonsbyerne, i dem, hvor der kun ligger en meget lille Garnison.

Jeg gentager altsaa, at det, saa vidt jeg kan skønne, i alle Henseender vil være det bedste, om det nye Garnisonssygehus kan blive det eneste militære Sygehus her i København. Det passer saa ganske ud-

mærket med de Tal, Kommissionen har stillet op med Hensyn til det Antal syge, man gennemsnitlig har indenfor Hær og Flaade; man kan regne med ca. et Par Hundrede gennemsnitlig, maaske lidt under, og vi har ude paa det nye Garnisonssygehus 229 Pladser, altsaa 30—40 Pladser for mange. Disse 30—40 Pladser kan man imidlertid efter min Mening faa en ganske udmærket Anvendelse for gennem Oprettelse af en Afdeling derude for Folk, der søger Invaliderente, og som tidt maa underkaste sig en Undersøgelse, forinden Invalidenteren bliver dem bevilget; her kan disse Mennesker blive indlagt til Behandling af Speciallæger. Jeg tror, at ikke mindst dette sidste Forhold har meget stor Betydning.

Saa vidt jeg kan skønne ved at læse Betænkningen igennem, har Udvalget ikke tilstrækkeligt haft Opmærksomheden henvendt paa, at Driftsudgifterne paa det nye Garnisonssygehus kan gaa betydeligt ned, i det Øjeblik vi faar en Afdeling derude, hvor vi kan have en 30—40 Invalidere, samtidig med at vi samler alt, hvad vi har af syge i Hær og Flaade, paa eet Sted. Det maa være den rigtige Ordning, og det er i alt Fald min personlige Anskuelse, at det maa blive Løsningen af hele dette Spørgsmaal. Jeg mener i og for sig, at naar de 135 000 Kr. er bevilget og Hospitalet er gjort færdigt, har jeg Ret til at sige, at det er et militært Hospital, og derfor maa Rigensgades Sygehus rømmes og de syge derfra maa ud paa det nye Hospital.

Jeg vil imidlertid ikke gøre noget, der er ufornuftigt, og derfor vil jeg mene, at det vil være det rigtigste, at jeg stadig søger Føling med Finansudvalget angaaende Marinehospitalet. Det er jo ingen Hemmelighed, at jeg samtidig med dette Ændringsforslag om de 135 000 Kr. havde sendt et Ændringsforslag til Finansudvalget, hvori jeg anmodede om at faa Tilslutning til eventuelt at sælge Marinehospitalet, fordi jeg nemlig i Øjeblikket har en Køber; det er jo muligt, at jeg ogsaa har ham, hvis jeg er Minister og skal forhandle om de Ting til Efteraaret, men det er altid rart at kunne optræde i det Øjeblik, man virkelig har Køberen, og derfor vilde jeg mene, at det havde været det rigtigste, om man nu endelig havde hugget igennem og faaet Sagen afgjort. Det var jeg tilbøjelig til. Denne Sag har staaet længe nok paa. Jeg synes, at undertiden er det saaledes i Rigsdagen — undskyld, at jeg siger det —, at er der en Minister, som søger at handle netop i en Sag, som har